

det Forslag, der ifjor forelaa med Hensyn til disse to Divisionsintendantter, at faae en Mening, som er bedre motiveret, end det nu i dette Dilett idetmindste har været mig muligt. — Naar jeg dernæst gaaer til den øvrige Ordning, saa er der der foregaaet en Hovedforandring, som jeg maa tilstaae, at det er mig meget vanskeligt at gaae ind paa. Ifjor stode vi paa følgende Standpunkt. Vi sagde: Forpleiningsvæsenet er en Sag for sig selv, det er en Kunst, en Videnskab, en Forretning, hvad man nu vil kalde det, af en egen Art, der udfordrer et Personale, som har bestemt sig der til fra Værnepligtstiden af, og som igjennem de forskjellige Grader arbejder sig op til de høiere Stillinger, saaledes altsaa, at den værnepligtige Mand, som bliver udfreven eller frivillig melder sig dertil, bliver antagen som Elev i Corpset, rykker igjennem Underofficersstillingen op til en Stilling, der svarer til Secondlieutenantens, de saakaldte Reserveintendantter, og først derefter kommer han op i Intendantstillingen; saaledes skeer Forfremmelsen i Corpset fra den lavere Grad til den høiere. Dette Forhold var bygget paa, at vi antog, at det, der fornemmelig udkrævedes hos disse unge Mænd, var, at de fra den tidlige Alder af, i al den Tid, de havde været i Hæren, fornemmelig havde hengivet sig til Studiet af de Forretninger, der vare forbundne med Forpleiningsvæsenet; men det havde tillige den Følge, at vi meente, at det til de mere underordnede Stillinger i Krig vilde være tilstrækkeligt, naar vi havde disse besatte med saadanne værnepligtige Mænd, som i en kortere Tid, i 1, 2, 3 eller 4 Aar, som det kunde falde sig, havde gjort Tjeneste i Armeen i denne Egenkab og sat sig ind i alle de med Forpleiningsvæsenet forbundne Forretninger, og da kunde kaldes ind, hvilket i alt Fald vilde være en meget betydelig Binding fremfor det, der tidligere havde i den Henseende. Det Forslag, der nu ligger for os, er gaaet en anden Vej; det gaaer ud fra et andet Synspunkt, nemlig det, at Hovedsagen, som det kommer an paa, ikke er, hvad jeg her har tilladt mig at nævne, men derimod den militaire Dannelse. Altsaa blive de Poster, som der her er Tale om, ikke saa meget besatte med de samme Folk, der tidligere

ere tænkte anvendte dertil, som med Underofficerer og navnlig med faste Underofficerer, som gaae over dertil fra de andre Afdelinger — i hvilket Forhold dette kan skee, kan selvfølgelig ikke forudsees — men som saa gjøre Tjeneste ved Forpleiningscorpsen, og derfra kunne forfremmes til Intendantter, dog saaledes, at der i den Henseende ikke er dem Noget sikret, men at Intendantposterne ogsaa kunne besættes enten med udfrevne Mænd af Forpleiningscorpsen eller med allerede udbannede Officerer, i første Tilfælde imidlertid saaledes, at disse udfrevne Mænd af Forpleiningscorpsen havde giennemgaaet en militair Dannelse i Officereskolen. Saaledes skulde Intendantcorpsen egentlig rekrutteres. Naar man dernæst gaaer over til at betragte Oprykningen i de høiere Stillinger i Corpset, saa skulde de Mænd, der havde arbejdet sig op til at blive Intendantter, ikke have nogen sikker Forfremmelse til de høiere Stillinger som Overintendant eller Stabsintendant; men man skulde ogsaa kunne tage dertil Officerer fra andre Afdelinger, som ved en Tjeneste i Corpset, hvis Varighed ikke er fastsat, havde viist, at de havde lagt sig efter disse Forretninger og aflagt Prøve derpaa; disse skulde saaledes kunne sættes ind foran Intendantterne i de høiere Stillinger. Nu vil jeg ikke nægte, at det stiller sig for mig som meget tvivlsomt, om den Ordning, som man derigjennem vil faae, virkelig vil blive mere betryggende, end den vi før havde. Efter min Mening er der i alt Fald een Feil derved, nemlig den, at man troer, igjennem Udbannelsen i Officereskolen at faae dygtige Kræfter, det vil sige, jeg mener ikke dermed, at Feilen ligger deri, hvad der allerede findes i Hærloven, at der ved Officereskolen skal kunne gives enkelte Coursus for Intendantter, thi dette anseer jeg for en Tanke, der kan have fuldstændig Rigtighed, men derimod deri, at det skulde være en væsentlig Betingelse for at blive Intendant, at man havde giennemgaaet deels Officereskolens yngste Klasse og deels dens næstældste Klasse. Hvad Officereskolens yngste Klasse angaaer, saa er dens Coursus kort, og det kunde ikke siges i og for sig at være af meget stor Vigtighed, om man paalagde en Mand at giennemgaae dette halvaarlige Coursus, men jeg maa gjøre opmærksom